archipel in het bijzonder

Malolay van As
Teamcoach op Berkenstaete

We gunnen bewoners het

zonnetje op hun gezicht

Bij zorggroep Archipel gunnen we mensen een waardevol leven. We willen dat ze zoveel mogelijk hun eigen beslissingen kunnen nemen. Bijvoorbeeld als ze naar buiten willen. Op locatie Berkenstaete ging het project Leven in Vrijheid van start.
We vroegen een bewoner: **'Zou je gelukkiger worden als je naar buiten gaat?'**

Heel simpel gezegd: met Leven in Vrijheid zorgen we dat de deuren opengaan voor bewoners. Zodat ze in bepaalde gedeeltes van de locatie kunnen komen, en naar buiten. Volgens de Wet zorg en dwang moeten zorgorganisaties dit doen. Maar het past ook bij hoe Archipel tegen zorg aankijkt: altijd vanuit wat iemand nodig heeft om een waardevol leven te leiden.

Bewoners hebben de behoefte om naar buiten te gaan, dat was ons startpunt

Bewoners kunnen de buitenlucht in

“Het is een manier van denken om mensen met dementie meer vrijheid in hun leven te kunnen geven,” vertelt Malolay van As. Als teamcoach op Berkenstaete begeleidt zij het project. “Wijzelf kunnen wanneer we willen van de buitenlucht genieten en lekker bewegen. Vanuit de locatie gunnen we onze bewoners hetzelfde fijne gevoel. Dat ze mens kunnen zijn.” Specialist ouderengeneeskunde Peronneke Slaats is betrokken bij de invoering van Leven in Vrijheid als voorzitter van de Wet zorg en dwang-commissie binnen Archipel: “We weten dat hoe meer ruimte er is, hoe meer mensen in beweging blijven. En dat kan een positieve invloed hebben op kwaliteit van bestaan.”

Leven in Vrijheid is gestart op Berkenstaete. Malolay: “We hebben het er goed met familieleden over gehad. Ook is er een ‘praatpot’ gemaakt waarbij we mensen met dementie hebben gevraagd: ‘Ben je gelukkig?’ en ‘Zou je gelukkiger worden als je naar buiten gaat?’ Over het algemeen voelden bewoners zich niet opgesloten. Maar een deel had wel de behoefte om naar buiten te gaan. Dus dat was ons startpunt.”

Peronneke Slaats
Specialist Ouderengeneeskunde

Familie vindt het vaak spannend

Familieleden vinden het vaak spannend, en dat is begrijpelijk. Het familielid is naar een zorg-organisatie verhuisd, vaak vanwege onveiligheid en weglopen. Hoe ga je daar mee om als zorg-professional? “We leggen dan uit dat het zowel met de Wet zorg en dwang te maken heeft als ons maatschappelijke zorghart en onze organisatie visie,” vertelt Malolay. “We gunnen bewoners eigen regie en zelfstandigheid.”

De deuren zijn open

Bij het coachen van collega’s gaat het vooral om acceptatie, ontdekte Malolay: “Collega’s zeiden soms: ‘Doen wij dan niet genoeg om een bewoner blij te maken?’ Natuurlijk doen ze genoeg!

Maar ik denk dat het ook mooi is als je ziet hoe trots een bewoner is die zelf beslissingen maakt. En onbegrepen gedrag kan ook minder worden.” Het is een andere manier van naar mensen kijken, vult Peronneke aan: “Van: ‘U heeft dementie, u bent onveilig dus we houden de deur dicht,’ naar ‘U heeft dementie, en we gaan kijken wat u nodig heeft’. Je kunt het vergelijken met slikproblemen. We malen ook niet bij voorbaat al het eten alleen maar omdat iemand dementie heeft.”

We weten dat
hoe meer ruimte er is,
hoe meer mensen
in beweging blijven

Onze bewoners met dementie herinneren zich misschien minder, maar het gevoel van vrijheid blijft wel bestaan

Een zebrapad voor bewoners

Familie is op de hoogte. Collega's zijn gecoacht. De deuren van Berkenstaete zijn geopend. Malolay: "We hebben duidelijke kaders en heldere verantwoordelijkheden. Met de hele locatie maken we Leven in Vrijheid mogelijk. En we praten ook met de gemeente. Berkenstaete ligt aan een weg. We willen kijken of er een zebrapad kan komen."

Peronneke: "Ik woon om de hoek, de buurt is heel betrokken. Er was eens een situatie waarbij Berkenstaete naar iemand aan het zoeken was en buurtbewoners werden gevraagd om uit te kijken naar deze persoon".

Malolay: "Wat ik hoop is dat we als samenleving welkom worden voor mensen met dementie. Dat ze naar de winkels kunnen gaan en lekker ergens een koffietje kunnen drinken. Onze bewoners met dementie herinneren zich misschien minder, maar het gevoel blijft wel bestaan. Het gevoel van het zonnetje op je gezicht. Het gevoel van vrijheid."